

nüüd olleme siin, agga mo wáife wend ja
isfa jáid koeo.

Lihhonik ja Zuhhan.

„Zuhhan, mišk need härjad ni lahjaks on
jánud,“ ütles lihhonik härja numajale. „Zean
kül Zšsand, waatke teie armaštate ka silleda
karmadega, sepárrast ollen neid nüüd pealt
sillitanud.“

Perremees

kes kaugelt üht warrast omma naere põllo peal
nággi, ruttas seina, kurjateggiat kinni wõtma.
„Pois sa kelm, mis sa siin teed?“ küsendas
perremees. Tánnan selle nimme eest, agga
ennáh, ollen praego omma isfa punnased nae-
red, so walgeste seast leidnud.

Mõisnik: „Kelle üllekohtusse sead on
minno põllo ni árratuštinud?“

Põllowaht: „Zeie omma, aulik herra!“